
Strzelno, st. 1, gm. loco , woj. kujawsko-pomorskie, AZP 48-39/46

Informator Archeologiczny : badania 34, 210-211

2000

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Sługocinek , st. 13, gm. Golina, woj. wielkopolskie, AZP 57-38/58	patrz: środkowa, młodsza i późna epoka brązu
Sobótka , st. 4, gm. Dąbie, woj. wielkopolskie, AZP 59-45/8	patrz: neolit
SOKOŁÓW , st. 11, gm. Gostynin, woj. mazowieckie, AZP 53-50/39	<ul style="list-style-type: none"> • ślad osadniczy z wczesnego średniowiecza • ślad osadniczy z okresu nowożytnego <p>Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone od 29 sierpnia do 6 września przez mgr. Witolda Migala (Stowarzyszenie Naukowe Archeologów Polskich). Finansowane przez PKN Orlen. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 744 m².</p> <p>Ratownicze badania podyktowane pracami związanymi z budową rurociągu, którego trasa koliduje ze stanowiskiem. Na trasie kolizji wytyczono 9 wykopów o wymiarach 10 x 8 m i wykop o wymiarze 8 x 3 m. Wykopy układały się w pas usytuowany na linii północ-południe.</p> <p>Pod warstwą humusu (ziemia orna o grubości 20-80 cm) zalegał calec w postaci żółtej lub szarej gliny.</p> <p>W wykopie 4 zlokalizowano obiekt na poziomie stropu calca. W planie było to owalne zaciemnienie o wymiarach 42 x 54 cm. W profilu obiekt miał kształt niecki o głębokości około 8 cm. Wypełnisko stanowił ciemnoszary piasek z drobinami węgla drzewnych. Funkcja obiektu nie została ustalona.</p> <p>Materiał zabytkowy (2 fragmenty ceramiki nowożytnej i 2 fragmenty łuszczeni krzemieniowych) pochodził z humusu.</p> <p>Stanowisko zniszczone.</p> <p>Materiały oraz dokumentacja z badań są przechowywane w Państwowym Muzeum Archeologicznym.</p> <p>Badania nie będą kontynuowane.</p>
SPŁAWIE , st. 2, gm. Kołaczkowo, woj. wielkopolskie	<ul style="list-style-type: none"> • cmentarzysko ciałopalne kultury łużyckiej • grodzisko wczesnośredniowieczne <p>Wykopaliskowe badania archeologiczne, przeprowadzone w sierpniu, pod kierunkiem Michała Brzostowicza.</p> <p>Wyniki badań zostały opublikowane w „Wielkopolskich Sprawozdaniach Archeologicznych”, t. 6, 2003, s. 324-342.</p> <p>Badania będą kontynuowane.</p>
Stanisławie , st. (aut. 37), gm. Tczew, woj. pomorskie	patrz: młodszy okres przedrzymski - okres wpływów rzymskich
Stroszki , st. 1, gm. Nekla, woj. wielkopolskie	patrz: młodszy okres przedrzymski - okres wpływów rzymskich
Strzegowa, Jaskinia Biśnik , gm. Wolbrom, woj. małopolskie	patrz: paleolit
Stryczowice , st. VII, gm. Waśniów, woj. świętokrzyskie, AZP 85-69	patrz: neolit
STRZELNO , st. 1, gm. <i>loco</i> , woj. kujawsko-pomorskie, AZP 48-39/46	<ul style="list-style-type: none"> • Bazylika p.w. Świętej Trójcy i Najświętszej Marii Panny <p>Badania prowadził Zespół do Badań Średniowiecznej Architektury Kujaw i Wschodniej Wielkopolski przy Uniwersytecie im. Mikołaja Kopernika w Toruniu pod kierunkiem prof. Dr. hab. Zygmunta Świechowskiego</p>

Badaniami kierowała dr Krystyna Sulowska-Tuszyńska, konsultacja naukowa prof. dr hab. Jadwiga Chudziakowi. Finansowane w ramach programu Polonia Romanica.

Badania archeologiczno-architektoniczne prowadzono w związku z szeroko zakrojonymi pracami budowlano-remontowymi w bazylice. Prace archeologiczne skupiły się we wnętrzu świątyni. Założono tam 4 wykopy o łącznej powierzchni 17,80 m²: w nawie głównej i skrzyżowaniu nawy głównej z transeptem, w prezbiterium oraz w aneksie północnym. Dokonano również inwentaryzacji krypty znajdującej się pod prezbiterium oraz przebadano mensę ołtarza głównego.

Badania w 2000 r. skupiły się we wnętrzu bazyliki, która do tej pory we wcześniejszych latach z obiektywnych względów nie została w wystarczający sposób przebadana. Szczególnie istotny był fakt podjęcia eksploracji w prezbiterium. Do najcenniejszych odkryć sezonu badawczego można zaliczyć:

– odkrycie bogato wyposażonych grobów w wykopie 1/2000 (nawa główna) świadczących o intensywnym wykorzystywaniu wnętrza kościoła jako miejsca pochówku (zapewne osób o znacznym statusie),

– odkrycie konstrukcji kamienno-ceglanej w wykopie 1/2000 (nawa główna), którą można interpretować jako fundament lektorium lub ołtarza znajdującego się w miejscu styku nawy głównej z transeptem,

– natrafienie w wykopie 2/2000 (prezbiterium przy przejściu do północnego aneksu) na fundament romański ściany prezbiterium oraz na sklepienie krypty,

– odkrycie w wykopie 3/2000 (aneks północny przy ścianie północnej pomieszczenia) progu lub stopnia schodów wykonanego z piaskowca – to element związany z otworem wejściowym, który pierwotnie istniał przy przejściu z aneksu północnego do cylindrycznej wieży północnej, co jest kolejnym dowodem na istnienie i używanie wież flankujących prezbiterium,

– odsłonięcie w wykopie 4/2000 (prezbiterium, u podnóża mensy ołtarza głównego) konstrukcji kamiennej (fundamentu?) z okresu romańskiego, wzbogacającej program architektoniczny kościoła; ponadto przebadano mensę ołtarza głównego, w której natrafiono na kolejne etapy przebudowy ołtarza, m.in. z fragmentem uszkodzonego romańskiego detalu architektonicznego użytego wtórnie, polichromii renesansowych zdobiących górną partię ołtarza oraz aktem erekcyjnym (konsekracyjnym) ołtarza z 1747 r.,

– wykonano inwentaryzację krypty znajdującej się pod prezbiterium. Została ona wzniesiona najprawdopodobniej w trakcie barokowej przebudowy bazyliki w miejscu, gdzie przedtem mogła istnieć starsza krypta. Świadczą o tym ściany wschodnia i zachodnia, które na podstawie interpretacji materiału użytego do ich budowy oraz sposobu przewiązania ze sklepieniem kolebkowym można uznać za starsze. Poza tym ustalono, że krypta zajmuje jedynie nieco ponad połowę szerokości prezbiterium – na wstępie zakładano, że będzie ona wypełniać całą przestrzeń między fundamentami ścian północnej i południowej prezbiterium.

Dokumentacja i zabytki znajdują się w Instytucie Archeologii Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu.

Badania będą kontynuowane.

STRZYŻÓW, st. 22, gm. *loco*, woj. podkarpackie, AZP 107-74/60

- ślad osadnictwa kultury pucharów lejkowatych
- ślad osadnictwa kultury przeworskiej - późny okres wpływów rzymskich
- osada wczesnośredniowieczna - głównie faza schyłkowa, przy pewnym jednak udziale materiału z XI-XII w.
- osada późnośredniowieczna
- dwór późnośredniowieczny i nowożytny